

Zvierací záchranári

Hladná vydrička

Michal Belšán

Ilustrácie Zuzana Slánská

Skutočné príbehy z našej prírody

FRAGMENT

Zvierací záchranári

Hladná vydrička

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Michal Belšán

Zvierací záchranári - Hladná vydrička – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Hladná vydrička

Zvierací záchranári

Hladná vydrička

Napísal Michal Belšán

Ilustrovala Zuzana Šlánská

FRAGMENT

Michal Belšán: *Nové príbehy se šťastným koncom – Hladový vydrysek*

Text © Michal Belšán, 2021

Illustrations © Zuzana Slánská, 2021

Cover photos © Kiber Samuray; Itija; Le Do/Shutterstock.com

Translation © Katarína Lalíková, 2021

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2021

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-2364-0

ISBN e-knihy 978-80-566-2545-3 (1. zverejnenie, 2021) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-2546-0 (1. zverejnenie, 2021) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-566-2544-6 (1. zverejnenie, 2021) (ePDF)

*Všetkým odhodlaným chránit přírodu
před hlúpostou a obmedzeností druhých*

Raz ráno v jednej triede

Bola to trieda ako každá iná. Bola v nej tabuľa, na ktorú sa dalo písať rôznofarebnými fixkami a všetko, čo sa napíše, sa jednoducho dá zase zmazať. Boli v nej stoličky, stoly, skrine a nástenky.

Jedna z násteniiek visela hneď pri dverách. Boli na nej portrétne fotografie detí a pod každou fotkou ceduľka s vytlačeným menom a priezviskom. Pani učiteľky Trňová a Sporná, ktorých fotografie viseli úplne hore, vytvorili túto nástenku, aby svojim

žiakom pomohli rýchlo sa navzájom spoznať.

Na nástenke bolo dohromady osemnásť fotografií vrátane dvoch učiteľiek. Boli na nej tváre dievčat i chlapcov s blond, ryšavými a tmavými vlasmi azda všetkých odtieňov, upravenými do rôznych účesov. Nás však bude predovšetkým zaujímať fotka, ktorá je pripevnená v druhom rade vľavo. Je na nej čiernovlasý chlapec s okrúhlymi lícami

a trochu zamračeným pohľadom. Na cedulke pod portrétom je vytlačené meno Peter Latka.

Peter nemal mrzutú povahu, ako by možno

niekto usudzoval podľa toho, že na snímke bol zamračený. Proste ho v ten deň, keď sa fotili, bolel zub a nemal najmenšiu náladu usmievať sa do objektívu pána fotografa. Peter sa v skutočnosti veľmi rád smial a jeho strýko s obľubou vyhlasoval, že Peter sa zvykne rehliť ako kôň. (Tatko, samozrejme, musel Petrovi vysvetliť, že rehliť sa znamená to isté, ako smiať sa, iba to nie je úplne spisovné slovo a v slovníku slovenského jazyka je to tak aj vysvetlené.)

Peter väčšinou prichádzal do triedy ako prvý, pretože mamička ho skoro ráno vozila do školy a sama sa ponáhľala do práce. Pred vyučovaním zvykol sedávať v lavici a niečo si čítať. Dnes si listoval v časopise *Rybárstvo*. Jeho tato bol nadšený rybár a Petra veľmi bavilo chodiť s ním k rieke, takže tato mu k ôsmym narodeninám vybavil detský rybársky lístok a spoločne chodili rybárčiť.

Z pozerania rybárskeho časopisu vyrušil Petra príchod spolužiakov. Trúsili sa do miestnosti po jednom i po skupinách, niektorí spôsobne, iní sa prirútili ako víchrica.

Hneď vedľa Petra sedeli traja chlapci, obrovskí fanúšikovia komiksov. Práve dnes jeden z nich, Lukáš, vbehol do triedy a nad hlavou mával novým zošitom so svalnatou postavou Batmana na obálke. Jeho kamaráti Krištof a Jerguš sa ho snažili dobehnúť a zobrať mu komiks, ale keďže Lukáš mal celkom veľký náskok, trojica dvakrát obehla celú miestnosť. Lukáš, celý zadýchaný od behu a smiechu, napokon rezignoval a všetci traja sa rýchlo posadili k príbehom netopierieho muža, aby si stihli niečo prečítať, kým sa ozve zvonenie.

Zatiaľ čo Peter sledoval naháňačku za Batmanom, trieda sa naplnila šumiacim hlaholom ostatných spolužiakov. Deti sa

rozprávali, posúvali si stoličky, sadali si a na stoly si z aktoviek vykladali zošity a peračníky. Zrazu sa od dverí ozvalo hlasné zakikiríkanie. Peter sa rozosmial a sledoval, ako k nemu prichádza Tomáš Lakatoš. Hriva čiernych vlasov, ktoré sa mu neustále stáčali do prstencov, mu povievala okolo tváre, v ktorej svietil široký úsmev od ucha k uchu. Tomáš vedel dokonale napodobňovať hlasy zvierat a Peter ho za to obdivoval.

Keď Tomáš došiel až k Petrovi, ťapli si spolu rukami nad hlavou, ako to robievajú kamaráti v amerických filmoch.

„Skvelý kohút, naozaj sa ti podaril,“
pochválil ho Peter.

Tomáš nadšene pritakal: „Však? Trénoval som ho celý týždeň. Teraz sa pustím do slona, to ešte len budeš počuť ten hukot!“ Obaja sa znovu rozosmiali na celé kolo. Potom sa Tomáš posadil a všimol si časopis na Petrovom

stole. „Ešte ťa neprestalo baviť drepieť niekde pri vode?“

Peter zavrtil hlavou: „Kdeže. Tato sľúbil, že mi na narodky kúpi nový rybársky prút s rýchlonavijákom.“

Tomáš sa lišiacky usmial: „Tak to si budeš musieť dávať bacha, aby ti ryby neodleteli, keď ich budeš rýchlonavijákovat' z vody.“ Rukami naznačil šklbnutie prútom a potom sa tresol dľaňou do čela, akoby to bola ryba, práve vytiahnutá z vody. Peter sa po ňom zahnal časopisom, ale obaja sa na tej predstave bavili až do zvonenia.

Velké přípravy

Tretia trieda zlatomoraveckej základnej školy sa postupne usadila na svojich miestach. Žiaci si pripravili všetky veci na hodinu, iba naša slávna komiksová trojka sa ešte polohlasne dohadovala, či sa do Batmobilu tankuje nafta, alebo benzín. Vo chvíli, keď sa otvorili dvere na triede a dnu vstúpili obe učiteľky, utíchol aj posledný šum. Ženy došli ku katedre a otočili sa čelom k deťom.

„Dobrý deň,“ zahrmeli žiaci.

„Dobrý deň, deti,“ zaznela milá odpoveď.

Pani učiteľka Sporná sa posadila a začala zapisovať do triednej knihy, kým jej staršia kolegyňa prešla po triede prísnyim pohľadom a pomaly prehovorila: „Ako iste všetci viete, lebo sme sa o tom počas týždňa veľa rozprávali, v pondelok na budúci týždeň odchádzame do školy v prírode.“ Celou triedou prebehlo vzrušené mumlanie. Samozrejme, že to všetci vedeli a neskutočne sa na to tešili. Pani učiteľka sa trochu pousmiala, ale ďalej s vážnou tvárou pokračovala: „Očakávam od vás, že sa budete správať vzorne a nedáte pani učiteľke Spornej ani mne najmenší dôvod na to, aby sme vás o pár dní skôr museli poslať domov k rodičom.“

Na tvárach žiáčikov sa objavilo mierne zdesenie, prekvapenie, ale aj pobavenie. Nikto predsa nechce byť poslaný zo školy v prírode domov ako neposlušník. To by bola poriadna hanba!

